

Má pýchu králů

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Bílej háv, jako páv v sále náhle přelud stojí ve dveří.
Milá tvář, v očích zář na rtech pohrdavý Mony Lísy smích.
Šperky se jí blyští zlatem vlasy jakbysmet,
pohled dámy co si myslí, že jí patří svět.

Ref.: Má pýchu králů, hrdý pohled lvice s kořistí.
Má pýchu králů před nichž každý chlápek znejistí.
Dáma která různá pole sklízí.
Přelud, který přichází a mizí
a má pýchu králů - pýchu králů.

Jen tam stála, hudba hrála a pak ke mně volným krokem vykročí,
v očích žár, kroků pár a mě se z její krásy hlava zatočí.
Chci s ní projít nebem kde na konci číhá hřích
i když vím co mě pak čeká nocí bezesných.

Ref.: Má pýchu králů, hrdý pohled lvice s kořistí.
Má pýchu králů před nichž každý chlápek znejistí.
Dáma která různá pole sklízí.
Za svítání není mi už cizí,
já znám pýchu králů - pýchu králů - pýchu králů.